

ntx

hogy bársony nesz inog
azt is ki mondja meg
mérgeznek a falun délután lány
vihog arcán csúfosan torz heg
álmáról álmodik
hogy egy sötétlő erdőbe ér
hol utoléri a füstölgő vér
fertőző nyugalom hamisan
pajkosan végtelen testében
milliónyi ér
szűkül
etet bőrből
fakaszt tejet
borús bagoly huhog a tájon
törtlélek-morzsát csipked fájón
a Minotaurusz nem védekezett
tiltakozatlan nyújtott remegő kezét
elgennyesedett kardiológiai rejtély
mísz szerint dobd el neved te erkély
tíz évnyi bolyongás közben Calypso
szó-szó talán emberi húst túr a disznó
orrára akad dísz
no ma zongoralecke: cisz fiz disz
aztán hisz és fekete égen visz
a Golgotára tudod ami
latrok tára
és még ma velem leszél
míg végül eltűnök hirtelen
így lesz Veronika kendője hirtelen
teába áztatott nyomtalan idő szétmállik
a sötét folt egyre nő
este lett és reggel öntudat
a paralízisből kelj fel
imígyen szól a Zarathustra:
nem várunk több Prométheuszra
vétőzik az Australopithecus és kihál vele együtt a szusz

( )

rúzt lehelő bábuk a beázott padlás melankóliájában
csak éppen neszezik a lánccsörgés mezzofortéját és
Orfeuszt csak éppen megmaradni
nem átment a ... galambokhoz egerekhez anyatejes
fogakkal belenézni a feledésbe és a porrá omlott
szavakra a tűz mellett táncot járt temetett totemekkel
és takart tükrökkel a nyikorgó szilánkok alá meredt szemmel
sikoltani mert a csend itt maradt egy befelé szívott lélegzetben
( ) a végtelenséget
csak vízszintesben
láthatod magad is hogy ott
ott megfagyott a jég jéggé véggé rothadt szájakon átöklendezve
az akkor volt most volt és sosem megfelelt a válaszok relativitásának
hiányát szenvedő szerkezetté alakítva azt a héjat azt a magot kifordítva
a kérdést megfelezve született bele a háború mértani közepébe nem abba a fajba
a sírgödör méreteitől bocsánatot nem kért de nyert és minthogy étlapon a férgek
lakomája egy fel nem kelt nap hangulatát kéne meghívni egy egyenes derékkal dőlő
meghajlásra
és most

Hangmalom, Geumgang Nature Art Biennale – kinetikus hanginstalláció, Gongju, Dél-Korea, 2012

felsz...

... mondani akar valamit
koncentrikus körökben az ember
„látod a lebegő alakokat?” miközben
a tükör a rüzs és egy fél pár magas sarkú a fekete
betonon ázik csatornát kell váltani dögunalom a jelzéssel
ellátott kilátástalanság egyenesen arányos
a szuicidan búgó hanggal a vonal végén a végtelenbe tartó
vonal végén megemlítve a kannibalizmus esztétikájával ami
sebesség és idő kapcsolata vé egyenlő mert gyorsan telik az idő elfolyik egy
karcúsodó üvegtestben most kész? persze és de egyébként is antropológiailag
maga Faust is megfellebbezhető feltételesen meg az orrba vési magát az égett bőr szaga
talán egy kis mész segít behozni az allegóriát hogy a bábból egy rongyos csecsemő
mászik ki mármint érted a bőre rongyként van ráterítve hogy a hús ne fázzon
a valóság is csak függő az ember nyakában ha elhagyja tudja
hogy volt és valahol most a pillangó szárnya gerjeszti a tájfunnt mert
beléptél kérlek szótagold az érzést ahogy a hegedű
beleúszik az óceánba a fán zuhogó földdel együtt a kisfiam megrajzolt egy
darab tintával amíg már nem emlékszem a sztratoszféra közbeszólt vagy
ellátott egy lábjegyzettel

Vidéki színpadon (Térrajz), installáció | Gyergyószárhegy, 2017. Fotó: Szigeti Gábor Csongor

